

Τύμφη - Αστράκα - ΒΑ. Ορθοπλαγιά Κόψη των Τριεστίνων

Η «Κόψη των Τριεστίνων» (VI, 630μ) ανοίχτηκε το 1965 από τους V. Zecchini - S. Dalla Porta Xidias.

Η πρώτη επανάληψή της έγινε τον Αύγουστο του 1981 από τους Δ. Κορρέ - Δ. Σωτηράκη, ενώ τον Ιανουάριο του 1993, οι Δ. Κάλλος - Β. Γαλάνης την σκαρφάλωσαν για πρώτη φορά με χειμερινές συνθήκες.

Η γραμμή ξεκινά αριστερά από μεγάλο μυτίκι και γενικά κινείται δεξιά από το «Μεγάλο σχίσμα» και το «Έπος του χάους». Οι πρώτες σχοινιές έχουν μέτρια ποιότητα βράχου, η οποία χειροτερεύει σχοινιά προς σχοινιά. Η διαδρομή θεωρείται κλασική, αλλά απαιτεί καλή ψυχολογία στα σαθρά τμήματα, ταχύτητα στην αναρρίχηση και ικανότητα εύρεσης δρομολογίου.

Για την επανάληψη της διαδρομής χρειάζονται μια σειρά καρύδια και μια σειρά friends. Μερικά ρελέ είναι εξοπλισμένα με καρφιά και άλλα όχι, αλλά ακόμη και ορισμένα από τα εξοπλισμένα χρειάζονται ενίσχυση για περισσότερη ασφάλεια. Έτσι, ίσως σε κάποια ρελέ τη λύση να δώσει ένα σφυρί και 2 - 3 καρφιά, που θα μπορούσαν να θεωρηθούν προαιρετικά υλικά για την επανάληψη. Αν χρησιμοποιηθούν 60άρια σχοινιά, τα ρελέ μετά το R4 μπορούν να γίνονται σε ενδιάμεσα σημεία, μειώνοντας έτσι τα σημεία αλλαγής.

Η 1η σχοινιά ανεβαίνει δυο διαδοχικά διέδρα εξοπλισμένα με καρφιά και οδηγεί σε μικρό πατάρι όπου βρίσκεται το ρελέ με 2 καρφιά.

Η 2η σχοινιά ξεκινά με εύκολο δίδρο, φεύγει αριστερά σε σαθρή τραβέρσα (V-) πάνω σε πλάκα, ανεβαίνει λίγο πάνω για να ξεπεράσει αρνητικό (VI), μετά συνεχίζει σε σαθρό δίδρο (VI-) το οποίο εγκαταλείπει προς τα δεξιά πριν αυτό τελειώσει και κατευθύνεται προς τοίχο όπου βρίσκεται το ρελέ με 3 καρφιά.

Η 3η σχοινιά φεύγει αριστερά για να μπει στο λούκι που αποτελεί την συνέχεια του διέδρου της 2ης σχοινιάς και μετά ευθεία επάνω προς στενό πέραςμα (μικρή καμινάδα). Μετά την καμινάδα (V+) υπάρχει καρφί αριστερά και σ' αυτό το σημείο χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή γιατί ενώ η φυσική συνέχεια της σχοινιάς φαίνεται να είναι το λούκι, στην πραγματικότητα η σχοινιά ακολουθεί δίδρο στα αριστερά. Στην έξοδο του διέδρου υπάρχει καρφί και από εκεί μια τραβέρσα (5μ) οδηγεί σε μικρό πατάρι, όπου βρίσκεται το ρελέ με 2 καρφιά. Πολλοί αναρριχητές έχουν κάνει λάθος και έχουν συνεχίσει στο λούκι πάνω από την μικρή καμινάδα, το οποίο μετά γίνεται σαθρό δίδρο (IV-) και οδηγεί σε ρελέ (Rx) με πολλά υλικά εγκατάλειψης (καρφιά, ιμάντες). Ευθεία πάνω από αυτό το ρελέ υπάρχουν 2 καρφιά, που βοήθησαν κάποιους να εγκαταλείψουν. Αν γίνει το λάθος, ένα ραπέλ από το Rx οδηγεί στο κανονικό R3, το οποίο βρίσκεται περίπου 10μ κάτω και αριστερά. Πάντως, από το R2 φαίνεται η μεγάλη καμινάδα της 7ης σχοινιάς, η οποία μπορεί να αποτελέσει οδηγό για την εύρεση του δρομολογίου.

Η 4η σχοινιά ξεκινά με αριστερή τραβέρσα (V, 4μ) λίγο χαμηλότερα από το ρελέ, προκειμένου να περάσει αριστερά από αρνητικό και να ανέβει δίδρο που οδηγεί πάνω από το αρνητικό, όπου υπάρχει καρφί. Από εκεί, φεύγει λίγο δεξιά στην αρχή και μετά ευθεία επάνω σε πλάκα (V), μέχρι σημείο όχι ιδιαίτερα άνετο όπου βρίσκεται το ρελέ με 2 καρφιά. Μια παραλλαγή της σχοινιάς φεύγει από το R3 επάνω και αριστερά στην πλάκα και μετά ευθεία επάνω προς το R4, περνώντας δεξιά από το καρφί χωρίς να το χρησιμοποιήσει.

Η 5η σχοινιά φεύγει λίγο αριστερά και πάνω, όπου υπάρχει 1 καρφί, μπαίνει σε δίδρο με 1 καρφί και τελικά συναντά 1 ακόμη καρφί, όπου και γίνεται το ρελέ.

Η 6η σχοινιά ακολουθεί τη συνέχεια του διέδρου, αλλά μετά από 30μ το δίδρο αυτό χωρίζεται σε δυο μικρότερα, και εκεί ακολουθεί το δεξί, που καταλήγει σε μια στενή σχισμή, στη βάση της οποίας βρίσκεται το ρελέ με 1 καρφί.

Η 7η σχοινιά φεύγει αριστερά και πάνω (IV+), αποφεύγοντας την επαφή με πολύ επικίνδυνη πέτρα λίγα μέτρα πάνω από το R6, βγαίνει σε κόψη και με κατεύθυνση δεξιά μπαίνει σε μεγάλη καμινάδα (IV+) την οποία και ανεβαίνει. Επειδή η έξοδος της καμινάδας φράζεται από σφηνωμένες πέτρες, η σχοινιά ακολουθεί άνοιγμα ανάμεσα στις πέτρες που οδηγεί στην πίσω πλευρά της ορθοπλαγιάς, αποκτώντας οπτική επαφή με το «Μεγάλο σχίσμα» που βρίσκεται από κάτω και την «Κόψη των χαμένων συντρόφων» που βρίσκεται ακριβώς απέναντι. Το ρελέ γίνεται με φυσικές ασφάλειες στο άνετο πατάρι μετά την έξοδο από το άνοιγμα.

Η 8η σχοινιά ξεκινά αριστερά από το άνοιγμα και με κατεύθυνση αριστερά και πάνω οδηγεί σε κόψη, πίσω από την οποία υπάρχει λούκι με χορταριασμένα σκαλοπάτια. Ανάμεσα στα χόρτα, υπάρχει 1 κακό καρφί για το ρελέ.

Η 9η σχοινιά ακολουθεί τα χορταριασμένα σκαλοπάτια με κατεύθυνση την κόψη πάνω και δεξιά, από την οποία περνά δεξιά της, για να ανέβει τελικά προς δίδρο στην βάση του οποίου υπάρχουν 2 καρφιά για το ρελέ.

Η 10η σχοινιά ακολουθεί το δίδρο και βγαίνει σε σαθρό και χορταριασμένο πεδίο, το οποίο οδηγεί σε νέο δίδρο προς τα δεξιά, επίσης σαθρό. Μετά την έξοδο από το δίδρο αυτό, κατευθύνεται προς τα αριστερά, όπου γίνεται το ρελέ σε φυσικές ασφάλειες.

Η 11η σχοινιά φεύγει ευθεία επάνω για να συναντήσει κόψη την οποία ακολουθεί. Όλη η σχοινιά είναι σαθρή. Το ρελέ γίνεται σε φυσικές ασφάλειες πάνω στην κόψη.

Η 12η σχοινιά συνεχίζει πάνω στην σαθρή κόψη για να βγει τελικά δεξιά σε επικλινές χορταριασμένο πατάρι. Το ρελέ γίνεται δύσκολα σε φυσικές ασφάλειες. Από το πατάρι αυτό, υπάρχει δυνατότητα εγκατάλειψης τραβερσάροντας προς τα δεξιά όλη την ορθοπλαγιά μέχρι το λούκι κατάβασης από την κορυφή. Όμως η τραβέρσα είναι αρκετά εκτεθειμένη και απαιτεί τοπική ασφάλιση με χρήση καρφιών σε ορισμένα σημεία. Γενικά δεν προτείνεται η επιστροφή να γίνει με αυτό τον τρόπο, παρά μόνο σε περίπτωση ανάγκης.

Η 13η σχοινιά φεύγει ευθεία επάνω σε ανοικτό δίδρο (III), για να βγει σε κόψη κάτω από σαθρό αρνητικό εξοπλισμένο με 2 καρφιά, όπου και γίνεται το ρελέ.

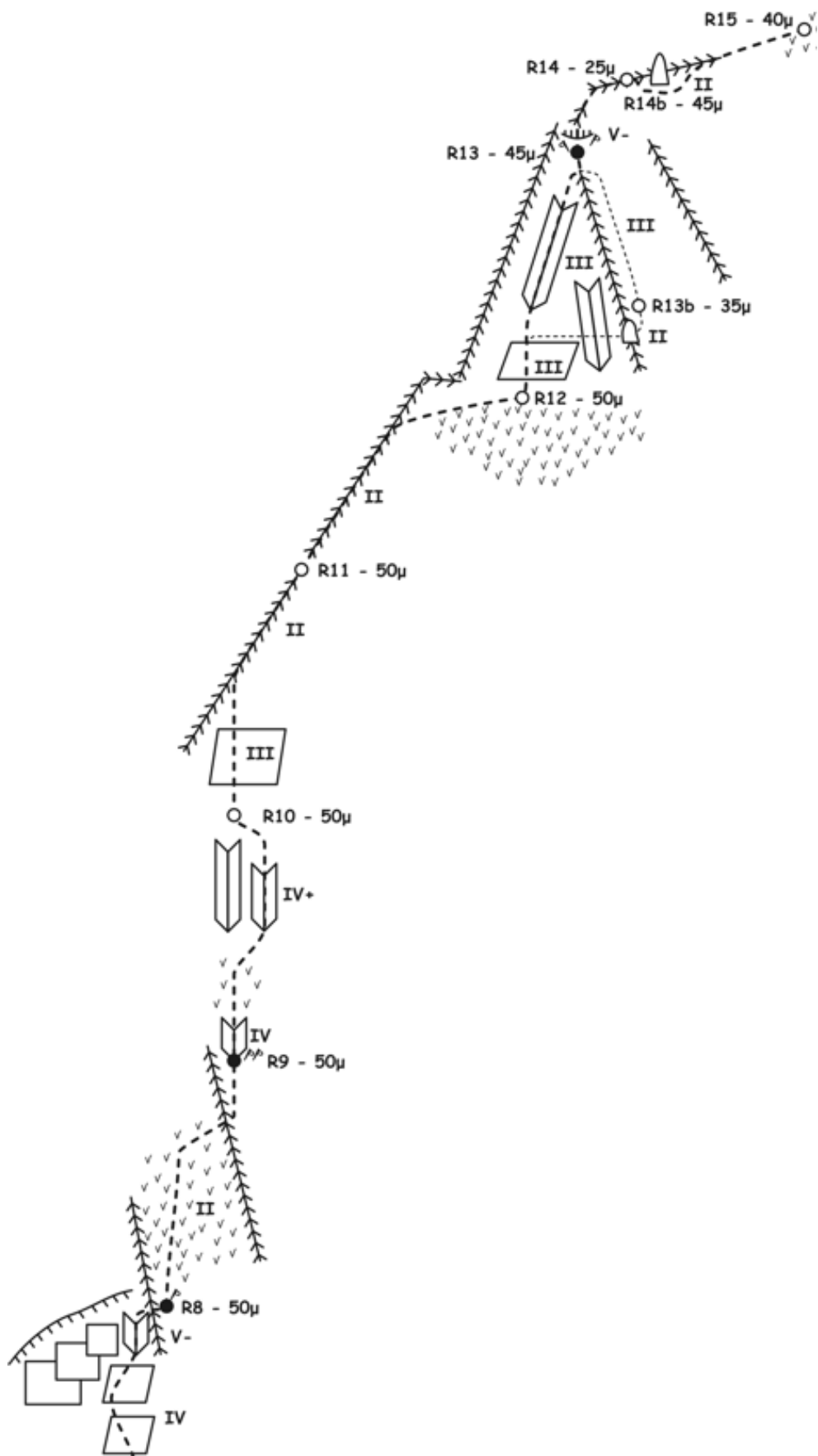
Η 14η σχοινιά ξεπερνά το αρνητικό (V-) και συνεχίζει στην σαθρή κόψη μέχρι σημείο κατάλληλο για ρελέ σε φυσικές ασφάλειες.

Εναλλακτικά, η 13η σχοινιά ανεβαίνει ένα εύκολο τμήμα (III, 10μ) μέχρι στενό και πολύ σαθρό σκαλοπάτι που οδηγεί προς τα δεξιά σε πέρασμα πάνω στην κόψη. Λίγα μέτρα πάνω από το πέρασμα αυτό, δεξιά από την κόψη, γίνεται το ρελέ σε φυσικές ασφάλειες. Από εκεί η 14η σχοινιά κινείται αρχικά στα δεξιά της κόψης, αλλά μετά κάνοντας αριστερά ανεβαίνει εύκολα πάνω της, για να συναντήσει το αρνητικό με τα 2 καρφιά. Αφού το ξεπεράσει συνεχίζει στην σαθρή κόψη μέχρι σημείο κατάλληλο για ρελέ σε φυσικές ασφάλειες.

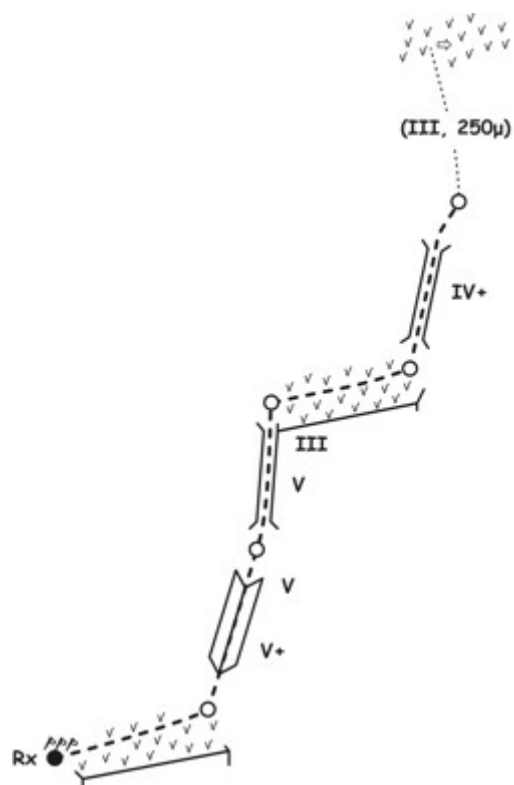
Η 15η σχοινιά συνεχίζει για λίγο οριζόντια πάνω στην κόψη, μετά κατεβαίνει λίγο χαμηλότερα περνώντας δεξιά από μεγάλο μυτίκι και τελικά ανεβαίνει σε χορταριασμένο διάζωμα, όπου και τελειώνει η διαδρομή με ρελέ σε φυσικές ασφάλειες.

Λόγω του μεγάλου μήκους της γραμμής, των πολλαπλών δυνατών δρόμων σε διάφορες σχοινιές και των πολλών επαναλήψεων, η διαδρομή έχει αρκετές παραλλαγές. Η σημαντικότερη είναι η παραλλαγή αγνώστων αναρριχητών που βρέθηκαν στο λάθος ρελέ της 3ης σχοινιάς (Rx) και από εκεί συνέχισαν με δεξιά τραβέρσα σε πατάρι ώστε μετά από 5 σχοινιές να βγουν σε εύκολο λούκι (II - III, 250μ) που οδηγεί στο μεγάλο χορταριασμένο διάζωμα της επιστροφής. Μια άλλη παραλλαγή έγινε στις 22-24/9/1990 από τους Π. Τσιαντό - Β. Γραβάνη οι οποίοι σε μια περιπετειώδη τριήμερη αναρρίχηση της διαδρομής, έκαναν κι αυτοί λάθος στην 3η σχοινιά και βρέθηκαν στο λάθος ρελέ (Rx). Από εκεί δεν γύρισαν πίσω αλλά συνέχισαν ακολουθώντας τα καρφιά πάνω από το ρελέ (VII) και όταν κατάλαβαν ότι έκαναν λάθος, κατάφεραν με μια δύσκολη αριστερή τραβέρσα (VI+) να μπουκώσουν ξανά στην διαδρομή.

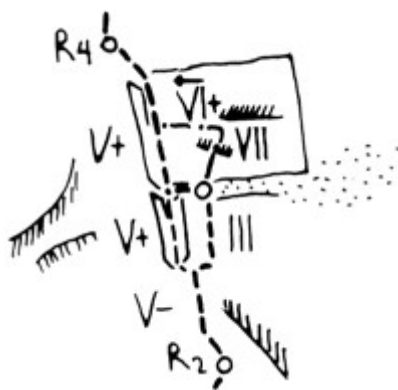
Η πρόσβαση στη διαδρομή απαιτεί μόνο 15λ περπάτημα από το καταφύγιο, με νότια κατεύθυνση. Η επιστροφή από την έξοδο της διαδρομής γίνεται με δυο τρόπους. Ο πρώτος τρόπος είναι η ανάβαση μέχρι την κορυφή και από εκεί κατάβαση από το μεγάλο λούκι της ΒΔ. Ορθοπλαγιάς που βρίσκεται απέναντι από το καταφύγιο και αποτελεί τον συνηθισμένο δρόμο ανάβασης στην κορυφή. Η ανάβαση στην κορυφή γίνεται από εύκολο λούκι (III) το οποίο ξεκινά από το χορταριασμένο διάζωμα. Ο δεύτερος τρόπος είναι με οριζόντια τραβέρσα της ορθοπλαγιάς προς τα δεξιά, ακολουθώντας αμυδρό μονοπάτι πάνω στο χορταριασμένο διάζωμα. Η τραβέρσα αυτή προτείνεται για επιστροφή γιατί είναι εύκολη, ελάχιστα εκτεθειμένη (χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν χρειάζεται προσοχή) και οδηγεί σε 15λ στο μεγάλο λούκι από όπου η κατάβαση στο καταφύγιο διαρκεί επιπλέον 20λ. Χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά από τον Δ. Μπουντόλα ο οποίος την σηματοδότησε με κούκους και σήμερα αποτελεί τον δρόμο επιστροφής πολλών άλλων γειτονικών διαδρομών.

Το πάνω τμήμα της διαδρομής.

Η παραλλαγή αγνώστων αναρριχητών.

Η παραλλαγή Τσιαντού - Γραβάνη.

Πηγή: Δ. Μαυρόπουλος, Κορφές τ. 80 - τ. 87, ΕΟΟΣ - Αναρριχητικός οδηγός Αστράκας